

følge et Vidnesbyrd om i det nævnte Lovforslag, som ikke een men flere Gange og atter iaar er indbragt af to ærede Medlemmer (Høgsbro og S. A. Hansen). Den høitagede Kirke- og Underviisningsminister har imidlertid ikke vist Tilbøjelighed til at gaae ind paa det omhandlede Forslag, men efterat det havde vist sig, at der saavel i dette som i det andet Thing havde vist sig Stemning for at behandle det, lovede den høitærede Minister at ordne dette Forhold ad administrativt Veie, og dette vilde han endnu igaar Aftes paastaae at have gjort ved den under 2den Oktober d. A. udkomne kongelige Anordning. Smidlertid er det allerede oplyst af de Talere, som hidtil have haft Ordet i denne Sag, at den nævnte kongelige Anordning lader af ikke faa Mangler, og den høitærede Minister har selv erkjendt den for at være mangelfuld, idetmindste søger jeg Grunden til det foreliggende Lovforslag i en saadan Erkjendelse, idet nemlig Kirkebetjentens Ret ikke er bleven reserveret i den kongelige Anordning. Der var mig nu tilbøielig Intet hjertere end at kunne bidrage til, at Kirkebetjentene kunde komme til deres naturlige Ret, og derfor gjør det mig egentlig ondt, at jeg maa stemme imod Loven; men da den indeværende Session jo snart nærmer sig sin Ende, idetmindste efter Sigende, og der ligger mange ubehandlede Lovforslag for os, saa gjør jeg det ligesaa godt først som sidst og skal derfor slutte mig til dem, der have udtalt at ville stemme imod Sagens Overgang til anden Behandling. Jeg skal ikke videre fremhæve Grundene dertil, da jeg troer, at de saa vel ere fremhævede, deels af den ærede Rigsdagsmand (Høgsbro), som aabnede Forhandlingerne, og deels af den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts Ake Valgkreds (P. Olsen).

Skaarbt: Da jeg var en af de Faa, der stemte imod det Forslag, der her blev indbragt af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) tilligemed et Par andre Medlemmer, skal jeg bemærke, at jeg vel tildeels gjorde dette, fordi jeg fandt, at dette Forhold nok saa godt kunde ordnes paa anden Maade som ved Lov, saalænge Rigsdagen efter min Formening er kon-

fessionsløs, hvilket ogsaa er blevet omtalt her; men det var dog ikke alene af denne Grund, at jeg nærmest stemte imod Forslaget, det var navnlig paa Grund af dets Indhold med Hensyn til Kommunionen. Jeg kunde ikke finde mig i, at denne Menighedsbehandling, saaledes som det der var foreslaaet, paa den Maade blev givet fri i Menigheden, saaledes at et enkelt Medlem eller flere Medlemmer af Menigheden derved kom til at danne ligesom en Smaa-Menighed, kilede sig ind i Menigheden og ved at afholde Kommunion, maaskee endog hveranden Søndag Eftermiddag, fik en Slags Gudstjeneste bragt istand, som kunde virke til at løse det Vaand, der efter min Formening skal sammenknytte Menigheden. Jeg finder derfor, at den kongelige Anordning maaskee endog er gaaet vel vidt, men jeg kan finde mig i den, og jeg kan tage den paa den Maade, den er kommen, med de Indskrænkninger, der ligge i den. Derimod kan jeg paa ingen Maade finde mig i, at det af Ministeren nu forelagte Lovforslag skal forkastes, og derved Udsigter aabnes til Bestemmelser i en anden Retning, som jeg ikke kan billige. Jeg troer, at der ligesaa vel i en stor Deel af Landets Menigheder, som hos mig selv, er en almindelig Frygt for, at den Uro og Forstyrrelse, der ved slige Foranstaltninger let vil indkomme i Menighederne, paa en Maade vil virke til Forbærvelse for det, som jeg anseer for det Rette, nemlig at et godt og stærkt Vaand sammenknytter de enkelte Menighedsmedlemmer. Jeg troer fuldtvel, at Sognebaandets Løsning er berettiget, og uagtet det ikke kan nægtes, at Løsningen kan give Anledning til Splid imellem Menigheden, imellem Wgtesfolk, mellem Forældre og Børn, kort sagt paa mange Maader virke forstyrrende paa Familienlivet, saa troer jeg dog, at den personlige Frihed, som Enhver er berettiget til at have, har sit Krav ogsaa i denne Henseende, og derfor finder jeg mig deri; men jeg kan ikke finde mig i, at Menighedslivet splittes ved den Sønndring, som der let ved hyderligere gaaende Foranstaltninger kan komme tilstede. Jeg kan, som sagt, finde mig i den kongelige Anordning, og jeg har derfor uden at ville inblade mig hverken paa det juridiske, det politiske eller noget andet saadant